

מה:

עין משפט
נר מצוה

יב אב מיי פ"ו מהל'
פסה"מ הל' ב ופ"ג מהל'
איסורי מזבח הלכה א:
נ מיי פ"א מהל' פרה הל' יא
ופ"ד שם הלכה ח:

תורה אור השלם

1. צו את אהרן ואת בניו
לאמר זאת תורת העלה הוא
העלה על מוקדה על המזבח
כל הלילה עד הבקר ואש
המזבח תוקד בו: ויקרא ו, ב

מוסף רש"י

[illegible]

נוסחאות רש"י כת"י

[illegible]

שְׁנִים מִיָּמֵינוּ. הֵיוּ שְׁנֵי מֵחֻשְׁבֵּי הַמְּחֻסָּר אֶזְרָא וּמִמַּעֲטֵין
לֵּה צִפְיָא דְקִדּוּשֵׁין (דף כד:) מִדְּמַכִּיז מִן הָעוֹף
לֵּא כֹל הָעוֹף פֶּרֶט לְשִׁינָא גָּפָה וְלֹא כִּמוּ שְׁפִירָא צְקוּנְטֵרס מִשּׁוּם
הָקְרִיבָהּ גַּל לְפִתְחָהּ וְאִם לֵ"ל קָרָא לְמִחְסָר אֶזְרָא הֵא אֶפְּיֵלוּ לְצִנִּי

גח אסור כדדרשינן לקמן פ' בתרא

[illegible]

מטמחין צדיק הצדיקה ואם עלו א'
רבי יהודה ממעט ^א לילה אע"ג דאין
ממעטין כחצי דהא מלקה זר ובעל
שאלא לשמו דרוס ^ב נמי כשר כשרא
לדא ^ג דתדר דהא דהבא משמע דלא
לזין תלוי בשכשר דהא ממכר ר' יהודה
בקודש דהא לשון זה מן לקמן ב' ^ד
לעיל פ"ה (דף נה.) מפרש ^ה להו
דאית ליה הכשרי ציוה"כ ולילה בא
משום דאית ליה הכשרא או בשמיטת
זי משכחא ליה בצבמה הכשרא לא
לילית להו הכשרא בעלמא והא דר'
שאר עבודות ילפינן מלכתחילה ^ו
משום מקום אכל עבודות ^ז אפי' ^ח
טרפה יד ^ט אפי' לר"ש אפי' לה
הא ילפינן שאלא לא יד מהכשר דיוו
שמיטה בגון טריפה ממלקה שאני
אפי' אין מטמחין בגדים אצית הצלי
עשילה (דף קז.) נמי מדמה להו לתור
המעלה (לקמן דף קא.) דפטור לא
הא שמוך למימר אין מטמחין ויהא דא
דמיסא שלטה למעלה לא יד אף דלא
שמוך אין מטמחא ^{יב} ל"ל כפירי
ר"ש פ"ב (דף קט.) דפרין מה להלך
השפך דמה מן האור דלא ידו כ'
הולכת אברים אלא כיון דמשכח ויה
גיבירך בבמה. פי' כיון דמכשרת לילית
דאמיא כמ"ד (לקמן דף קט.)
ומנחה ושמוח משמע ליה דא ילפא מבג
ויצא בו. אע"ג דכרייתא כר'
כאזחא מורה העולה סמך דמרינן כ'
ממעט נוסחא צילה וילא דמה וכן
ילא מני צמתינן דהא מקל וחומר

[illegible]

היהיה בכלל כל העולם, דמיטיו דחאת נעמיד בדבר פסקול צמח. לכן נראה ד"ה פ"א אולת מורת סמיך מורה אחת לכל העולם, כלומר פסקולו נקודש בלאו לקמן מן הלא הוקדש בשום עבודה בהבשר, ואי משום דחית ליה הכשר צמח, צמחה לא יליף. והא דנקט לקמן צמח בור כדי נטבא דעיקר טעם הו' כדפי' ור' יוחנן אבא [ור'] דר"י משום דחית ליה הכשר בשמיטה, דפעל מוס נמי כשר בשמיטה כדמתן (לעיל דף ל"ב) כל הפסולים ששטנו שמיטתן כשרה כו', וימא דשמיטה עבד

חטאת העוף פרק שביעי זבחים

ותורין שלא הגיע זמן וצני יונה שעבר זמן. אינן ראויין לקרנן והו
 לנהו כמליקת חולין דתניא דהכל שוחטין (חולין דף כב.) תורין גדולים
 וכל קטנים בני יונה קטנים ולא גדולים דלא אישטמיט קרא וכבז
 זמן היונה זמן בני התורים ואימתי תורין כשירין משחיהבו ואימתי

ובני יונה שעבר זמנ
ת עינה ושנקטעה
הבליעה זה הכלל
אינו מטמא בבית
בקודש מטמא בבית
ב שמאל ולילה אין
ר וסכין מטמאין בבית
אל דאית ליה הכשירה
ה הכשירה באיברים
ה הכשירה בשחיטה
ולא ווא"א זורא
ומחוי רב עלה אלעזר
דשי בדק הבית היא
דק הבית בעו כהונה
מור רב שישא בריה
אמראות נגעים דלאו
כהונה ונילף מבמה
והתניא "מגין ליוצא
ורי יוצא כשר בבמה
ועולה סמך ליה
מטמא אבית הבליעה
יעה תנן כל הפסולין
בשלמא לר' יוחנן
רב כל לאיתויי מאי
ולילה שמאל ולילה
ר מפרש תא שמע

פסוקו בקודש אינו משמא בנדים אבית הבליק
כל לאיתויי זר אלא לרב לאיתויי מאי

הכא שמאל דלית ליה הכשר' ציוס הכפורים ולילה לאיצרים ופדרים
הכשר' וממעט דלין לומר דלא ממעט אלף ג' דברים משום דלתלמא
ת דרוס ואל"ת ומה צין שחיתת דרוס לרבי יהודה לפסא וחסאת
בחוך דתריייהו פסולי מקום ומהאי טעמא היה רואה לומר רבה
ובפ"ק דמנחות (דף י:) משווה להו לענין אס קמן יחזיר וי"ל דהתם
גמ' ה"ה ג"ל פירוש דכל שפסולו בקודש היינו כל שפסולו כשר בעלמא
לא ירדו והתם נמי מפרש לכל אותם שלא ירדו היכן כשרים בעלמא
ירים וכן כולהו ובשמעתא (א) נמי מפרש מ"ס שמאל דלינו מטמא
דלית להו הכשיר' בעלמא ור' יוחנן דאמר מליקת זר אין מטמאה
כל דלא תמר לר"ע בדוקין שצעין הואיל וכשר בעופות ולרצנן נמי
רש בעלמא דהיינו פסולו בקודש ולהכי תנן גבי ארתן וכלאים ירדו
בדם כשר ששכר צאימורין [ולן] צאימורין [ששכר] בנשר לאורוי
קאמר ירדו בנ' דמכשירין ר"ש דלינו מטמא (א) כיון דמשנת הכשירא
פ"י מהכשירן ולהכי שלמעלה שלמטה (א) שצפנים שבחוך לא ירד
שבחן הכשירא בעוף טריפה במליקה אס תתוך התם מלואתו בך
וף וגם שלא בהכשרו ממלואתו בך אי נמי לא ילפינן פסול של קודש
ומדמומה לי שכן פירש לנו רצינו הקדוש ג"ע ולא כמו (א) שצפנים
א תליא דהא ליטנא דכל שפסולו בקודש גבי מריוייו תנן לה ובריש
דאמרין בסמוך אין מטמאין אע"ג דתמר דממוכה בפרק השוחט
ירדו בפנים היה חייב בחון דכליתא בפ"ב (א) התם (א) איס קרא
והנה פ"ק דמעילה (דף י:) אע"ג דלית ליה הכשירא דקדשים קלים
ומה חשיב כשוחט וכו' והו' כנאון דמקנייה דמי ומליקת פסול דקאמר
הו' בעל מוס ששכר לעבודה ואפילו בצמה דלאשכחו (א) (דמוכה) לעיל

מלמית פסול היינו או אונן או טמא או פסול אחר דלשטרי בעלמא
 כדנ"ך: דאית ליה הכשרה ביה"ב. הוה מני למימר
 שחטמה לאו עבודה היא. פיישמי לעיל בסקס פ"ק (דף יד:) * :
 אית ליה הכשרא א"כ זר גמי כיון דאית ליה הכשרא [ה] והוה מני לשנוי
 אלא דמניא לקמיה כדנ"י יוחנן לא קשיא לדידיה דלמא כמ"ד דיש
 איתא הכשרא מיהא לזר: ובי תיבא מבמה לא יל"ף והתניא מנין
 (פד:) מ"מ כיון דר' יהודה דמחמיר יליף בממה כל שכן ר"ש ומשני
 ליה הכשר אלא בממה מיהו עבודה דהם לא יליף ר' יהודה [ה] דהא
 וי"י מאי. וליכא למימר לאחוי חזן זומנו וסוזן למקומו ושלא לשמו
 וזר אינה מטמאה כל שכן הך דלא תרד [ה] לר' יהודה דלא מטמו:

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) מעילה ג, (ב) לעיל דר;
(ג) [על דר: מעיל (ד) מעיל
י: ע"ש יומא מז. ע"ש
ז, ע"ש, ח] וירוש יומא פ"א
ה"ז ובפ"מ, (ו) ניומא מז.
(ז) [ע"ש, ח] לעיל נא. ונקט
פסד: נמוח ו מח: (ח) מאכ
א, ח, (ט) קידושין כד, (י) לעיל
טו; (י) לעיל מז. (יב) במדבר
ט ב, ג, (יג) שייך לדר שאח"ז,
(יד) [ע"ש ע"ש ע"ש ד"ה מנין,
(טו) כע"ש מעילה ב, (טז) ע"ש
קט, (יז) ב"ה ה"ה

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ושניםמית בו' ולא
לבני נח. עיין חולין דף כג ע"א
מד"ה תמות:

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible]

שיטה מקובצת

זוהי חבלל כל שחיה פסולו בקודש בו.
פ"ה בעלמא (לקמן פד.) שאירע פסולו
לאחר שהוצאו בעזרה. ולא נהירא שהרי
חלה בחרנו ארצנו פסולו בעזרה ואח"כ

מטמאין, וכן נמי זר חשיב ליה פסול
בקודש לר' יוחנן צממרא, וכן שמאל
וילילה אי לאו ממוס דלית ליה הכשר
ציוה"כ וצאצאים ופדרים כדמוכח
צממרא. לכך נראה דפסולו בקודש היינו
שיש לפסול הכשר במקום אחר בקודש.
והענין דהא לא יאמר דהא דלית ליה

מסורת הש"ס

א) [לנקמן קטן: 3] ת"כ אחרי פ"ב ה"י, א) ת"כ שם היר"ב (ד) ע' תמורה ד'; ה) לעיל ג"א.
לנקמן פד'; 1) [לעיל סח: וט"ג] 2) לעיל ג'; 3) אחרי פ"ח פ"י"ב; 4) ע' רש"ק ופנים מאירות:

מוסף רש"י

זכרים ולא מנחות. וזמני זכמי שלמים לה' אותם (ויקרא יז) ואוקמין להאי קרא קדשים שהקדיש בשעת היתר כמות השלמים אותם מעוטא, אלמא עומד הוא דהו נהגי כיו ולא עומד ומנחת (לקמן פ"ט):

שינויי גוסחאות

א) ולא ידענא אידיה היא (ש"ס:); ב) מנחה בבמה אין עופות בבמה (כ"י:); ג) טוס' (בליקוט); ד) אחר רמז קס"ב מ"ט עופות ודחי שלמים זכחים ולא נזכרו זכחים ולא מנחות (תגרי"ב:); ה) צ"ל כלי (שכ"י:); ו) צ"ל אף (ב"ר אבא מרתא (כ"ד:); ז) טוס' (ב"ר אבא מרתא (כ"ד:); ח) צ"ל (ב"ר אבא מרתא (כ"ד:); ט) צ"ל (ב"ר אבא מרתא (כ"ד:); י) חפ"ץ סימנ' אבאי מלק קדשים בחוץ וחולין בין מבפנים בין מבחוץ (שכ"י:); יא) צ"ל אלה שחיטת הפנים מטמאה (ג"ר:); יב) וע' רש"י טכס דתנ"י הגי' כלפינו; ועפ"י הגי' צ"ל כלפינו (ק"ס:); יג) וע' רש"י כמ"י: [ח] צ"ל ששורה ובר אף כל ששורת (שכ"י:); יד) מינח לו נמחק (ש"ס:); יו) מינח דלא נמחק (ש"ס:); יא) צ"ל בבמה סיני (כ"ב:); ועי' רש"י ומלשן חולין, וז' אות ג': צ"ל ועל פניו (ג"ר:); יז) ששורה (ש"ס:); יח) ששורה (ש"ס:); יט) ששורה (ש"ס:); כ) צ"ל ששורה (ש"ס:); כא) דהא טעמא אמורה (ש"ס:); אוקימנא צ"ל (שכ"י:); כב) ותר י"ל דלי דלי צ"ל (כ"י:); וכפ' י"ל דשדומו, ועי' ק"ד ונלתי"מ שדמו הנסת צ"ק. וכן נטוי"ק פ"י עפ"י ג' דין: כג) צ"ל מטמאה וברו ובשכיל כך (ד"ד:); כד) צ"ל חייב כרת ללא דיר האסור במנה או עוף בחוץ דמשום שחיבי כרת אם עלה לא ירד ולעולם וברו (כ"ב:); כה) [ח] הא נקדשים צין בפנים צין כו': רש"י כמ"י: כו) ע' בנט' רש"י (כ"י:); כז) בהכשרו שאני מטמא משל' (ש"ס:); כח) צ"מ נוסף כיון שמותר האיסור: לענין טומאה כבחוח (בדאקומנא אם הועילה לו שחיטת חוץ וברו ואע"ג דלענין איכילת שוי כיון דבחוח לא מטמא בפנים לא נטמו דאי אמרת ניטמו נמצא דלא שוי בפנים כבחוח (כ"ב: וי' וזמנא כפורה):

שיטה מקובצת

לאיתוי שחיטת קדשים בפנים וה"ה דהוא מלי למימר לאיתוי פיעול וזמנא וטמא דאם עלה לא ירדו ואין ממחלין בגדים אבות כלשונם, וסיפא לאיתוי דכע' ונזכר כדפ"ה, אלא קמץ הדומה למינ' שחיטת קדשים בפנים ענין שחיטת מליקת חולין ממחן ענין מליקת חולין מבפנים: אין (עוף) (עופות) גוי' בבמה. ואית' מינ' יליף עוף שחיטתו כדפ"ה לעיל, וי"ל ד"ה יתקן דהכא לית ליה אם כהנא אלא אם ליה דשוק במכסה לא יליף מדלג לילך נמי מנחה מנחה, ומשחיטת נמי ליכא למינחנא משום דמחיה בור דכפ"ה

דלא תנן לה צמתני': הנוטר והטמא. ולא אמרינן נפקי להו מהיתר אכילת קדשים וחל עלייהו איסור נצילה למפרע: דינשנ צמנא. צור: לדברי האומר. צפ' אחרון (לנקמן דף ק"ה). ר' יהודה אומר אין מנחה צמנה: וזכאים. וזכחו וזכאים שלמים צסיני יא' (שמות כד): אין

קידוש כלי שרם צמנה צמנה. הילכך

לא ילפינן זר במקדש לענין קמיא' מזר צמנה דלא דמי הך קמיא' להך קמיא' דצמקדש הואיל וקידשה בכלי שרת איפסלא צור: ה"ג צמרת כהנים י' להך ממני' יכול סהא מליקה שהיא לפנים מטמאה כו': הא נמי נצילה היא. מאן לימא לך דלאו נצילה היא נהי דהותרה מליקת מטאת העוף לכהנים מוגירת הכהוב מלכל מטאתם כדאמרן כפרק (צית שמאין) (לעיל דף מד:). עולה שלא הותרה להם מטמא צצית הצליעה: אלא סלמוד לומר טריפה. ונפש ג' אשר תאכל נצילה וטריפה (ויקרא יז) ונצנלת עוף טהור מיתוקמא קרא צמ"כ י' והאי טריפה קרא יתירא הוא לדרשא כדלנקמן שאי אפשר לשומעו כמשמעו ציהא ג' טריפה מטמא צצית הצליעה מחיים אס טריפה חיה ד' ואס אינה חיה על כלל נצילה והא ממני' י' נקמיה [ע"ג] מיתוקס כר"מ דאית טרי' שחיטת עוף טהור מטהרת טריפתו מטומאתו ולא דריש ליה להאי קרא להציא טריפה ששחטה שטממא הילכך דריש ליה למעוטי מליקה שהיא צפנים ושחיטה שהיא לפנים ומשמע ליה קרא הכי נצילה שהיא כטריפה היא דמטמאה: מה טריפה. אין טריפות המאורע זה ממיר שום איסור שהיה זה מתחילה: אף נצילה. שאין נצילות המאורעת זה ממיר את האיסור ולא נצילות הנא לה ע"י מליקת פנים בהכשר הואיל וממיר את האיסור שצחייה לא היתה ראויה לקרב לגזוה והותרה צמליקה זו: יכול סהא שחיטת שהיא לפנים. ובת"כ גרסי' לא הכי יכול השוחט חולין צפנים וקדשים צין מצפנים צין צמחון כו': הא נמי נצילה היא. מי יימר דלאו נצילה היא הואיל ושחיטה צפנים צעוף לא שייכא וכן נקדשים צין צפנים צין צמחן כו': ס"ל טריפה. כלומר נצילה שהיא כטריפה מטמאה: ששום צפנים צמחון. דכאן וכן היא אסורה: ה"ג ולא השוחט חולין צפנים וקדשים צין השוחט חולין צמחון. שהרי חולין שחוטין צמחון אין מטמאין ואפי' שלא י' להביכשרו כגון עוף טריפה ששחטה דהא מנמיחין י' לקמן כר"מ דמטהר טריפת העוף שחטה ומוקי

טריפה דכתיב צקרא להך דרשא למעוטי פנים: אידי ואידי. צין צפנים צין צמחן נצילה זו שווה זהם שאין כאן מורת שחיטה:

אמר רבא. שחיטת פנים דחולין הוא דנפקא לן מהך דרשא אכל קדשים לא צריך למילף מינה דממילא נפקא לן דלא מיטמאו עופות קדשים שחוטין צמחון דאם הועילה שחיטת חוץ למייצבו עליו כרת משום שחוטו חוץ כדמרצינן ליה כפרק השוחט והמעלה (לנקמן דף ק"ה). מאו אשר ישחט לרבות שחיטת עוף אלמא שחיטה היא י' שמה: לא פועיל. צתמיה: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן י': ומשני הואיל ולא שום צפנים צמחון. דהא בא אוקימנא דצמחן לא מטמא ואע"ג דבאכילה אסור צמטומא מיהא לא שוי: אי הכי מלק קדשים. דקמתי לעיל בפנים: הא לא שוי צמחון כנפנים. דהא צפנים הכשרו צמליקה: דנין דבר שלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים משחיטת חולין טריפה צמחון: ואין דנין דבר שלא כהכשירו. כגון מליקת קדשים צמחון: מדבר שבהכשירו. מליקת קדשים צפנים:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

הטאת העוף פרק שביעי וזכחים

ס.ט.

וְלִיטַעְמִיךְ שְׁלֹא הִיּה פְסוּלוֹ בְּקוּדֵשׁ לְאִתּוּיִּי מֵאִי. תִּמְנָה דִּלְמַלְא לֵאמָוִי צַעַל מוֹס דִּהֶא מְשַׁמְעָה דַּטַּעְמָה דְּזִר לִר' יוֹסָנן מִשּׁוֹם דִּילִיף צַמְנָה וּצַעַל מוֹס לֹא הוּתֵר צַמְנָה כְּדִמּוּכָה לַעִיל צִרִישׁ פ"צ (דף טו). דפרקי מה להלך השוה שצהן שכן לא הותר צמנה ואי הוה מפרשין צטעמא דרבי יוסנן משום דיליף משחיטה אע"ג דלאו עבודה היא הוה ניחא:

לְאִתּוּיִּי שְׁחִיטַת קִדְשִׁים בַּפְּנִים. וְאֵע"ג דמדר דמתנן פ' השוחט והמעלה (לנקמן דף ק"ה). שוחט עוף צפנים ומעלהו צמחן פטור מ"מ אין מטמאה צצית הצליעה דילפינן לקמן מטריפה ויש כ' לומר לא דמי שוחט עוף צפנים דאיתו מטמא היינו טעמא דגס צמחן אינו מטמא ומטעמא ג' דהועילה השחיטה לחיוב כרת צציל כך אין לומר דאם עלה צמנה או עוף ששחט חוץ לקרב אלא פשיטא דידר דמה ענין זה לזה חיוב ג' כרת לומר לא ירד פשיטא דשוחט צמנה או עוף צמחן דמשום שחיב כרת לא נאמר דאם עלה לא ירד ולעולם לא נאמר לא ירד אלא היכא שמצינו דזממנו כשר צפנים וצריש מעילה דף ג. דמשוה להו דכל היכא דאין טמאמאין אצית הצליעה הכי נמי לא ירדו היינו דוקא דצבר שיש צפנים כשר כוונתיהו. צרו"ך:

מְלִיקַת זֶר לֹא תִרָּה. לרבי שמעון אצל לר' יהודה תרד כמו לילה ויואל ודרוס דעבודת דס לא יליף ר' יהודה צממה: אין קידוש כלי שרת במנחה בבמה. תימנה כיון דנמקדש ככלי שרת הוא ג' פסולו צקודש קרינא ציה ושמא כיון דמחילת עבודתה ציד ולא נמקדש ככלי שרת צמחילת עבודה לא חשיב פסולו צקודש ולא דמי לַשְׁחִיטָה דַּסְכִּין מַקְדָּשָׁא לִיה: יבול תהא שחיטה שהיא לפנים מטמאה בגדים אבית הבציעה כו'. הא דמארכינן הכא קרא לשחיטת עוף קדשים שטמרתה מידי נצילה ולענין איסורי הנאה לא מארכינן קרא לשחיטתה שטמרתה מידי נצילה לא דמי דקדשים אין הכשר אכילתן צשחיטתן אצל איסורי הנאה הכשר אכילתן צשחיטתן אע"ג דהשטא מיהא לא שחיטתם מכשרתא באכילה מ"מ מטהרתן מידי נצילה: ואין דנין דבר שלא בהכשרו מדבר שהוא בהכשרו. פ' טי' כקונטרס ג' ושחיטת חולין צפנים לאו משחיטת חולין צמחון ילפינן אלא משחיטת קדשים צפנים ילפינן ואס תאמר אס כן מליקת חולין צפנים וקדשים צמחון יליף נמי ממליקתם שאלם וילנה דהוי שלא כהכשרו ג' משלא עלה לא ירד הכשרו קרינא ציה ב':

עופות דממילא נפקא לן דלא מיטמאו עופות

פנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

עופות דממילא נפקא לן דלא מיטמאו עופות

פנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דקרימא לן כפרק השוחט והמעלה (דף ק"ה). השוחט את הפניו צמחון חייב: ה"ג אשכחן חוץ פנים מנלן. שחיטת פנים דקדשים דאית' תמרת את האיסור מנלן דלא טמא. ומשני הואיל ולא שוי. לענין ל' פנים כצמחון דצמחון איכא כרת ונכטיס ליכא כרת: מלק קדשים נמי לא שוי צפנים כצמחון. דהא צפנים הכשירו צמליקה: אלא כהכשירו. שחיטת קדשים צפנים: מדבר שלא כהכשירו. שחיטת חולין צפנים דאשכחן אין מטמאין חוץ צמחון גמיר אלא משחיטת חולין צפנים מה קדשים שאין צד שחיטה לא טמאו ואפילו שלא כהכשירו ככ"י חולין שיש צדן צד שחיטה:

קוסא דילמא האי נמי נצילה חשיב לה דלא נעשית בהכשירא: ה"ג ילא פשעט חולין צפנים וקדשים צין צמחון הואיל ולא שוי צפנים כצמחון אין מטמאין. ולנקמן מפרש בשלמא חולין לא שומת שחיטה צמחון צפנים כציון בשחיטה אלא קדשים אידי ואידי צין צמחנים צין צמחון פסולה בשחיטה: אס פועיל' ו' שחיטת חוץ. לשוף קדשים לחייבו כרת דק

